

DE LA LUME ADUNATE ŞI NAPOI DATE!

EDIȚIE SUBSIDIARĂ A MINIREVISTEI MENORA
PUBLICAȚIE A COMUNITĂȚII EVREILOR FOCȘANI

Am primit din partea domnului profesor Bogdan Constantin Dogaru următorul document, despre emigrarea evreilor în Palestina – îl supunem atenției dumneavoastră în cele ce urmează.

Un raport al Poliției de Siguranță Galați despre emigrarea evreilor în Palestina

DOMNULE DIRECTOR GENERAL,

Avem onoarea a vă raporta spre știință următoarele:

În portul Sulina, începând de la 20 noiembrie 1939, au sosit, pe rând, un număr de 1889 emigranți evrei care se află în prezent îmbarcați pe vapoarele: „Grein” sub pavilion german, „Stefano” sub pavilion italian, șlepul „Spirula” sub pavilion român și pe vasul de mare „Zaharia” sub pavilion turc.

Dintre emigranții sosiți la Sulina au decedat doi: unul la 25 noiembrie 1939 iar altul la 29 noiembrie 1939. În acest timp au fost și două nașteri, una la 24 noiembrie 1939 iar alta la 27 noiembrie 1939.

De la data sosirii în portul Sulina a acestor emigranți, conducătorii Societății de emigrare care se aflau la Sulina, și anume: Lola Berenștein, supusă engleză, Bery Larovinschi, supus palestinian, Ruby Franco, supus bulgar și L. Gorenștein, supus român au dus tratative cu armatorul vaporului „Zaharia” pentru a transporta pe emigranți în Palestina, deși aceștia au viză consulară pentru Uruguay, Paraguay, Liberia și Domingo, până în prezent însă nu s-a ajuns la nici o înțelegere. Consulatul turc din Constanța a pus în vedere armatorului și comandantului vaporului „Zaharia” că Guvernul Turc oprește să facă transporturi de emigranți evrei.

După aceasta, s-au continuat tratativele intervenindu-se către Guvernul Turc pentru a aproba acest transport, rezultatul însă nu se cunoaște. În ziua de 12 decembrie 1939, armatorul vaporului „Zaharia” și Lola Berenștein au plecat la București pentru a continua tratativele cu privire la condițiunile de transport și plată. Ceilalți conducători, rămași la Sulina, văzând că tratativele merg încet, au plecat unul câte unul la București, spunând emigranților că se duc pentru accelerarea tratativelor, iar la 1 ianuarie 1940, n-a mai rămas nici un conducător la Sulina. Emigranții, văzând că rămân singuri, au cerut ministerului de Interne să le aprobe ca unul dintre emigranți să plece la București spre a vedea care este situația lor, ceea ce li s-a aprobat, și un emigrant, însoțit de un agent de poliție, a plecat la București.

Totodată raportăm că, până la întreruperea circulației pe Dunăre, emigranții erau aprovizionați cu alimente de la Galați, iar de la 30 decembrie 1939 din orașul Sulina. În prezent aprovizionarea se face în condițiuni grele, fiind lipsă de alimente în Sulina.

Emigranții de pe vaporul „Zaharia” și de pe șlepul „Spirula” o duc greu din cauza frigului, îmbolnăvindu-se 25 persoane, în majoritate femei, copii și bătrâni. Situația lor din punct de vedere igienic este de asemenea rea.

INSPECTOR REGIONAL DE POLIȚIE,
V. Hamangiu

ȘEFUL SERV. POL. DE SIG.
A. Crăciun

DOMNULUI DIRECTOR GENERAL AL POLIȚIEI – DIRECȚIA POLIȚIEI DE
SIGURANȚĂ BUCUREȘTI¹

¹Arhivele Naționale Galați, fond *Inspectoratul Regional de Poliție Galați*, ds.
16/1940, fila 2.

(SFÂRȘIT)

Prin amabilitatea d-lui Ing. Norbert Zilberman am primit la redacție următorul articol de excepție pe care spre mândria noastră îl supunem atenției dumneavoastră în cele ce urmează, el se intitulează « Primul general israelian "David Marcus" »

În noaptea de 10 iunie 1948, cu câteva ore înainte de încetarea oficială a ostilităților, Marcus nu a putut să doarmă și a ieșit în plină noapte să se plimbe în afara perimetrului de siguranță pe care el însuși îl stabilise. Reîntorcându-se în tabăra militară din satul Abu Ghosh, din apropiere de Ierusalim, el avea înfășurat pe corp un cearșaf alb, ceea ce a făcut să fie confundat cu un arab. Tânărul soldat nervos care l-a somat să se oprească nu înțelegea engleza și i-a cerut lui Marcus să spună „sisma” (parola). A izbucnit o confuzie în urma căreia santinela l-a împușcat mortal în inimă pe Marcus. După cum s-a aflat ulterior, acesta a fost singurul glonț tras vreodată de acel soldat. Marcus nu purta nici un semn distinctiv de general pe uniformă deoarece Forțele Militare Israeliene nu dispuneau de așa ceva pe atunci. După transportarea corpului lui Marcus de la Abu Ghosh, a fost găsită o panglică și plasată pe casceta sa. Într-o scrisoare trimisă văduvei lui Marcus, Ema, la New York, primul ministru al Israelului, David Ben Gurion, a menționat că „Marcus a fost cel mai bun om pe care l-am avut”. Corpul său a fost adus în Statele Unite ale Americii pentru a fi înmormântat. Mormântul său este singurul din Cimitirul Academiei Militare de la West Point pentru un ofițer american care a murit luptând sub steagul altei țări. Pe piatra sa funerară de la West Point scrie : „Colonelul David Marcus – un soldat pentru întreaga umanitate”. Anual, la mormântul său au loc manifestări comemorative, iar numele îi este purtat de un parc de joacă din Brooklyn, de o casă de odihnă pentru soldați din Haifa și de multe alte instituții.

În semn de omagiu față de personalitatea sa, viața sa a fost ecranizată în anul 1966 de către regizorul Melville Shavelson, în filmul „Cast a Giant Shadow” (Umbra unui uriaș) cu Kirk Douglas în rolul principal și cu Yul Brynner, Frank Sinatra și John Wayne în alte roluri.

(SFÂRȘIT !)

În ideea că această nouă publicație vă va face o deosebită plăcere, noi cu considerația și respectul cuvenit, așteptăm din partea tuturor doritorilor noi mesaje, documente și alte dovezi și mărturii ale trecerii timpului, alături de care amprenta istoriei ființelor noastre a fremătat, fremătă și va fremăta.

(Pe adresa rondmircea@yahoo.com și pe site-ul www.focsnai.jewish.ro ne puteți contacta și vizualiza rodul muncii noastre).

AUTORUL - VĂ SALUTĂ CU STIMĂ ȘI CONSIDERAȚIE !!
LECTURĂ PLĂCUTĂ !